

діло

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринков. 9, 10, 11, пом.
Конт. 407. Шт. 143322
Адреса для телеграм:
«Літо», Львів.
Гол. Редактор приймає від
14—12 год. передполудня
Рукописи не зберігаються

ПЕРЕДПЛАТА:
Місцеві: в країю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 доллар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зл., Німеччині 750 зл.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. з., Румунії 15
лей, Болгарії 750 зл., Австрії
750 ш. — Зміна адреси 1 зод.

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 коп.

За український характер наших міст.

Перед шкільними вписами.

Важко покаяємося тепер за те, що за плано звернули увагу на український Львів, на українські міста. Якщо ми — не оглядаючись на нікого і на ніщо — були б зі самого початку по містах позакладали свої всенародні школи і стигнули до них всоукраїнську дівтуру, то й характер Львова та інших міст був би інший як нині. Бо школа має не тільки переможний вплив на шкільну дівтуру, але посередньо також та її вплив і ціле оточення.

Польська шкільна адміністрація дуже добре розуміє підставове значіння всенародніх шкіл і тому по-деремнювала українські державні школи на польські зглядно т. зв. утукривістичні (двомовні), на ділі так само польські.

До цього часу існували ще українські державні всенародні школи у Львові, Перемишлі та Коломиї. Однак школьна влада і на них поклала вже свою важку руку. В Коломиї вже давніше настановлено управителем такого перекинчика-щовини́ста, що навіть до єпископа Хоминина не хотів відозватися по українськи. Школу в Перемишлі перейняла дависька школьна кураторія (якже за куратора Рімера) на у трайстичну, а в українській школі ім. Шашкевича у Львові є вже 6 польських учительських сил. Це велике лихо і з тим лихом треба очевидно боротися.

Ми повинні пам'ятати, що тільки українські всенародні школи „Рідної Школи“ (УПТ.) дають попри інше знання також дошлісне національне виховання, оперте на українській історії, географії і літературі. Приготовляючи своїх учнів на будучих практичних громадян, наші приватні школи УПТ. позавадили різно-родні громадянські й самоосвітні установи — як: „Читальні“, „Гуртки Бібліотечні“, „Історичні“, „Географічні“, „Драматичні“, „Музичні“, „Протияльогольні“, „Пласт“ і т. п. У всіх народних, середніх і фахових школах „Рідної Школи“ звертається увагу й на практичний бік, відовідно до сучасних життєвих потреб української нації. І так: у всіх школах практично твориться шкільні кооперативи, шадничі каси а даяі різні варстатн, як: ткацько-ки-лимарські, столярські, слюсарські, шевські, шиття й крою, моднярства, курси роблення гузиків, переплетницькі а крім того проєктують-ся ще й варстатн інших родів ремесла. В наших приватних школах „Рідної Школи“ постійно йде науково-дослідна акція над новими методами навчання, більш прино-родними до фізичного й психіч-ного розвитку дітей (н. пр. наука читання й писання без букварів і азбугалі „школа волі і труду“), а їхні гарні успіхи спричиняють при-знання навіть державних шкільних інспекторів, очевидно правдивих пе-дагогів.

Деякі українці, навіть високо інтелігентні відносилися зпочатку з певним упередженням до своєї приватної рідної школи. Однак згодом, переписавши свою дитину з польської — на його думку — зразкової школи до української приватної школи, не оди́н інтелігент

переконався наглядно, що ця своя школа під оглядом навчання і під оглядом виховання стоїть на ціле небо вище державної та жалів, що давніше цього не зробив. Навіть неупереджені польські шкільні інспектори виявляли нераз зовсім о-тверто, що бажалиб у своєму о-крузі мати бодай одну так зразко-во ведену державну школу, якою є приватна школа „Рідної Школи” (на пр. у Копичинях).

Тільки люди слабкої волі, трусли-
вої вдачі, без власної ініціативи і
відваги до самостійного життя,
словом: рабські душі, що невіль-
ничко тримаються державного жо-
лоба або хотілиб дістатися до
нього — поминають свою при-
ватну школу „Рідної Школи“ та
посилають своїх дітей хоч і до
гіршої, але до державної школи.
Вони і не застаношлиються над тим,
що н. пр. у Франції, Англії та Аме-
риці якраз приватне шкільництво
стоїть вище чим державне і ті не-
залежні народи виховують свою
молодь у першій мірі у своїх при-
ватних школах. З них виходять
люди незломного характеру і силь-
ної волі, що не знесуть зневаги
ярма, та навпаки здатні до само-
стійного життя і до кермування
тим життям.

А в нас? — У нас треба людей з десять разів сильнішою волею і твердим характером, здібних до найвищої посвяти, бож ми поневолена нація, перед якою стоїть важка боротьба за осягнення національного ідеалу! Чи ж польська або утрєквістична державна школа виховує нам молодь так, як цього вимагає інтерес українця та інтерес української нації? На це може бути одна тільки відповідь — ні!

Особливож у Львові тай в інших містах, де вже є приватні школи УПТ., треба доконче і негайно позасановувати при кружках „Рідної Школи“ Комітети опіки і оборони української шкільної молоді втягнувши до них найрухливіші одиниці зпоміж різних верств українського громадянства. Ті Комітети мають розділитися між себе допитичний район і перевести точну евіденцію усієї української дітвори, обов'язаної ходити до школи або яку можна записати до української заохоронки чи українського садка — не минаючи ні одної хати. Як що родичам чи їх заступникам наглядно перед очі представиться користи, які дає приватна українська школа УПТ., і порівняється зі шкодою, яку наносить чужа школа з чужими учителями — то певно родичі будуть влячні за такі висношення. Бо ж кожний чи інтелігент чи міщанин, селянин чи робітник, зарібник або безробітний, — одним словом кожний бажав добра своїй дитині і тільки через непоінформованість замість добра робить їй часом тяжку кривду через посилання до чужої школи.

Шкільні оплати? — І про це подумала Головна Управа "Рідної Школи". Шкільні оплати платять тільки ті родичі чи опікуни, що можуть їх платити. Хто не може, тому зменшуються ті оплати до половини, третини, четвертини, а

безробітних і незможних зовсім заїльнюється від шкільних оплат. Не було ні одного випадку, щоб через недостатчу шкільної оплати не могла українська дитина користати зі заведень „Рідної Школи“! Навпаки — „Рідна Школа“ іде як найбільше на зустріч незможній дитворі. Вона дбає про убрання, про обуву, про шкільні книжки та інші шкільні потреби для найбільш потребууючої молоді а навіть заїється її доживлюванням і лікуванням.

Одним словом „Рідна Школа“ старасться створити такі пригoжi обставини, якi уможливилиб кожнiй українськiй дитинi користати з її шкiл, курсiв i заведень.

А тепер черга за українською суспільністю. Ділами докажім, що нам дороге молоде покоління. Ділами докажім, що ми дійсно дбаємо про його майбутність і тим самим про майбутність цілого українського народу. А докажемо це тим способом, що в містах, містечках і тих zagrożених громадах, де є школи „Рідної Школи“, подбаємо, щоби ні одна українська дитина не пропадала в чужій школі а навпаки, щоби усіх українських дітей стягнути під покров дбайливої матері „Рідної Школи“.

Де в місті, містечку чи якій загроженій громаді нема своєї приватної рідної школи, там негайно слід її заснувати, подбавши про умовини її існування. «В рідній школі — наша будучність!» — це не пусті слова з глибока історична правда, бо в 1871 р. ніхто інший, тільки німецький учитель побідив Францію».

Радянська Україна.

Всeукраїнський зїзд сходознавцїв.

Між 22. і 25. травня відбувся в Харкові перший всеукраїнський з'їзд сходознавців. У з'їзді взяли участь представники Народного Комісаріату Освіти УСРР, представники Української Академії Наук, Всесоюзної Академії Наук, Української східно-торговельної палати, і наукових організацій інших радянських республік. Відкрив з'їзд заступник наркомосів Рябо. Від китайської коломпи в Харкові вистав з'їзд Сун-Фу, від корейської Пак-Ін-Му, від татарської Талмасов, від кримської автономної республіки Осман-Очкар-Огли, що підніс для всеукраїнської асоціації сходознавства. Від Всесоюзної Академії вистав з'їзд акад. Бузаскул, від УАН. Лозіве, від асоціації сходознавства при ЦВК-ті СРСР. проф. Бороздіні, від української східно-торговельної палати Полаков. Письменні привіти наспіли від наукових установ Сибіру і Кавказу а крім того від російської східно-торговельної палати.

Всукраїнська конференція ОЗЕТ-у.

В дніях 21, і 22 травня відбулася в Харкові всеукраїнська конференція ОЗЕТ-у (Товариство землевлаштування трудящих селян). З рефератів, виступаючих на тій конференції довідуємося, що за три роки колективізації колгоспні землі 10,413 родич. Як бачимо, то ця цифра далеко не покривається з цифрою Чубара, яку він подає на Всеукраїнському З'їзді Рад. Він тоді твердить, що досі поселилося на українській землі заведених 3,339 життєвих родич. Далі довідуємося як з'яту прохід конференції, опублікованого в „Комуністі“ з 24. п. р. (ч. 116), що в 1927 р. по-ставало аж 250 переселенських життєвих товариств, що обслуговує 3,356 життєвих

НА **Р** **АТИ** до 10 місяців
Обув — **Одіж** —
2273 4-10 **Сукно**
порукає українська фірма
„РЕГУЛЯТОР“
Львів, Ринок 43, Телес. 15-78

родин, з яких 63 відсотки дістало вже документи на земельні наділи. Довідаємося далі, що крім того багато жидів переселилося для колонізації поза межі України, переважно на Білорусь і на Кавказ. З реферату Ніколяївського видно, що „ОЗЕТ“ сильно зростає. Для 1. березня 1926 р. мав він на Україні 12.333 чл., нів, а для 1. травня 1927 р. було їх уже 48.016, а в тім і 1000 не жидів. Всю свою колонізаційну діяцію веде „ОЗЕТ“ на колонізаційному земельному фонді, що простягається в нікопольському районі. Там обслуговує товариство 1.800 жидівських родин колоністів. На інших колонізаційних земельних фондах України переводять жидівську колонізацію закордонні жидівські громадські установи. ОЗЕТ, наводять у своєму білянсі і успіхи дотеперішньої своєї роботи на нікопольському колонізаційному терені. Отже минулого року засіяли там його колоністи 3.000 десятин ярини й 2.938 десятин озимини. На тім скольонованім просторі будуть ще 29 жидівських селищ. За минулий рік видало Т-во жидівським колоністам кредиту на 207.000 карбованців, тобт поверг 100 тисяч доларів. Словом росте ОЗЕТ, ростуть з ним на українській землі і жидівські колонії.

Зїзд українських природників
і лікарів.

Лесів, 6. червня 1927

Вчора т. є в неділю в год. 9:15 ранку почався другий з'їзд українських природників і лікарів у великій залі „Українсько-Бесіди“. В з'їзді взяло участь померх сотні лікарів і природників зі Львова, краю і з Чехословаччини та Буковини. З Чехословаччини приїхали: проф. д-р Матюшенко, д-р Ортинський, д-р Гнатюкіна, д-р Леонтович, д-р Ортинська і д-р Пилеткин; а Буковини д-р Гузар; з Варшави д-р Емек Лукасевич і репрезентант Української Парламентарної Репрезентації д-р Дмитрюк.

Зізд відкрив голова природничо-математичної Секції Наукового Товариства ім. Шевченка д-р Володимир Левинський короткою промовою, в якій повитав усіх учасників, гостей, представників установ і преси. Від Лікарського Товариства вніав зізд д-р М. Музика від "Просвіти" д-р І. Брик, від українських наукових установ Чехословаччини і від сенатора наших медичних наук д-р Горбачевського д-р Матюшенко, а від Української Парламентарної Репрезентації д-р Дмитрюк. Телеграми і письменими привіти надішли від таких установ: Української Академії Наук (Київ), від Одеського Державного Медичного Інституту, від Харківського Сісько-Господарського Наукового Комітету, від проф. Немцадиленка і д-ра Саска з Києва, від проф. д-ра Галиша (Бесарабія), від д-ра Наливайка (Алабали), д-ра Мазея (Прага), д-ра Вітошинського (Тернопіль), д-ра Чайківського Микола (Яворів), а далі письменими привіти від Українського Національно-Демократичного Об'єднання, Рідної Школи, Товариства Наукових Викладів ім. Петра Могили, від редакцій "Діла" і "Нового Часу", від Т-ва українських студентів-Гірників "Молодість" у Любон, від Товариства українських медиків "Медична Громада" у Львові, Української Студент-

ської Громади у Львові та Кракові, від Товариства українських техніків „Основа“ у Львові та від турків природників при Українській Студентській Громаді у Львові.

По відчитанні привітів вибрано президію з'їзду. До неї увійшли: д-р Волод. Левицький, д-р І. Курочень, д-р Я. Окуневський, д-р Б. Матюшенко, д-р Зіновій Левицький, д-р Долішський, а від природників ще д-р Р. Цегельський, д-р Волод. Кучер, д-р Тисовський і проф. Ростиславський. До секретаріату з'їзду покликані: проф. Ю. Поліський, д-р Кордюк і д-р Дмитрієв.

По кількадесятих перерві приступлено до ділової праці. Прочитано такі реферати: д-р Б. Матюшенко: „Проблеми старіння в відношенні до сучасних біологічних дослідів“; д-р І. Раковський: „Пігментація в українській нирці“; П. Холодний і д-р Музика: „Стабільний калібр срібля в квантитативні досліді над його реакціями з електролітами“; д-р Е. Лукасевич: „Містицизм і демонологія в народній педіатрії“; д-р Р. Цегельський: „Пуллоя як науковий дослідник“ (в 10-ліття його смерті). По тих рефератах відбулася спільна фотографія всіх учасників з'їзду.

По обідній перерві відбулося в залах будинку Наукового Товариства ім. Шевченка відкриття природописного музею та виставки української природничої і лікарської літератури (всіх дотеперішніх видань на території українських земель і поза ними). По тім святі, що тривало коротко, пішла далі робота з'їзду в двох секціях: природничій і медичній. В першій виступили реферати: д-ра Р. Цегельського: „Періодичний уклад перерви у світі сучасних дослідів“; д-ра О. Тисовського: „Методи дослідів у морфології“; д-ра В. Кучера: „Новий напрям науки фізики в середніх школах“; М. Мельника: „Організація фізіографічних дослідів“; У секції лікарів прочитано такі праці: д-ра Е. Лукасевича: „Спазмодія в найновішому освітленні“; д-ра Е. Бурчинського: „Перестань *Weidener* як виходова брама до інфекції“; д-ра Е. Лукасевича: „Шкарлатина“; д-ра І. Курочень: „*Diabetes mellitus* і його лікування інсуліном“; д-ра М. Дзержинського: „Рентгенотерапія“; д-ра М. Пам'ятинського: „Причини до етіології *ulcus ventriculi* і його лікування“.

В неділю вечором відбувся в залах „Народного Дому“ спільний комерс, в якому взяли участь майже всі учасники з'їзду, а який лише по собі дуже мила вражіння зважати милій товариській гутірці, що протиступала до піаного. Комерс відбувся у заряді наших пань, а весь дохід з нього призначений на „Порадню матері“.

В понеділок ділові праці з'їзду продовжувалися ранком і вечором. В медичній секції відчитано ранком ось які реферати: д-ра Музики: „Сучасний стан клінічних дослідів“; д-ра Долішського: „Патологія і терапія III-ого періоду родів“; д-ра З. Подоліського: „Пологова гарячка“; д-ра Бурчинського: „Хірургічна туберкульоза“; д-ра О. Баранського: „Вказання і методи лікування кременіною дямною“; д-ра Добрилювського: „Причинки до діагностики позаматкової вагітності“; д-ра І. Ортинського: „До патології новотворів“; „Теоретичне та практичне значення біоспів“ (на підставі матеріалу 2000 випадків); д-ра Мазени: „Методи збільшення тітра комплементу“. Пополудні в тій самій секції відбулися ще такі виступи: д-ра Ст. Балея: „Лікування нервових недуг шоком“; д-ра Долішського: „Відношення школи до розвитку дівчат“; д-ра М. Вахнянина: „Жовчені каміни“; д-ра Е. Лукасевича: „Народна педіатрична термінологія“; д-ра Е. Бурчинського: „Станова і наукова лікарська організація“; проф. В. Матюшенка: „Розвиток сучасної української медицини, його тенденції та ближні завдання“ і д-ра І. Ортинського: „Демонстрації“.

В природничій секції з'їзду прочитано в понеділок ранком такі праці: д-ра І. Раковського: „Антропологічні відносини посеред українського народу“; Ю. Поліського: „Стоянка дінозавського чоловіка в Лисиничах над Серетом“; д-ра В. Кучера: „Атоми енергії“. Пополудні в тій же секції прочитав: М. Ляшківський: „Відношення плазми до ядра в клітинках печінки аскариди підчас аросту і після метаморфози“; д-ра М. Павлової: „Про абсорбцію газів підчас електричних розряджень“ і йогож: „Сучасні способи отомання порожки“.

Неділя, 19. червня 1927 р.
ПЛОЩА СОКОЛА-БАТЬКА

— Соکیلське — Областне Свято

2313 1—3

По вичерпанні програми відбулося знов спільне засідання обох секцій, на якому святково з'їзд і покінчено.

Перший Всеславянський Лікарський З'їзд.

Участь української делегації.

В дні 26—29. травня ц. р. відбувся у Варшаві перший з'їзд славянських лікарів, в якому взяли участь лікарі болгарські, південно-славянські, польські, російські, українські та чеські. З українських лікарів брали участь у з'їзді: від Львівського Лікарського Товариства — голова Т-ва д-р М. Музика та д-ри М. Вахнянина і Е. Лукасевич; від Спілки Українських Лікарів у Чехословаччині — голова Спілки проф. Б. Матюшенко та д-ри О. Гнатюк, О. Леонтович, Г. Ортинський, І. Ортинський та Ю. Пилипчик. Зголовили також участь у з'їзді лікарі з Харкова (проф. Несімова та д-р Федоровський), але на з'їзд не прибули. Не прибули, а обмежились привітаннями з'їзду також російські лікарі з Ленінграду на чолі з академіком Бехтеревим, так що російських лікарів заступали емігранти: проф. Редліх та д-р Саліжова з Вігнору і проф. Вершинський з Софії. Завдяки численності південно-славянської, польської та чеської делегацій, загальне число учасників з'їзду було понад 200 осіб.

Відкриття з'їзду відбулося дуже урочисто в салі варшавського університету в присутності президента польської республіки, кількох міністрів, послів славянських держав та численної публіки. До президії з'їзду покликані: від болгарських лікарів д-ра Кирова, від південно-славянських, д-ри Іаковича і Чачковича, від польських — проф. Галюзинського і проф. Цехановського, від російських — проф. Редліха, від українських — проф. Матюшенка і д-ра Вахнянина. Після вступної промови голови організації, комітету проф. Галюзинського, виступили з'їзд в імені польської влади міністр закорд. справ Залеський, в імені варшавського університету ректор Гриневський, в імені польських лікарів президент лікарської палати д-р Бончевич; далі були привітання від лікарів поодиноких славянських народів, по одному від кожної делегації, при чому кожен промовив промову своєї рідної мови. В імені українських лікарів виступив д-р М. Вахнянина, учасник ще передвоєнних з'їздів у справі об'єднання славянських лікарів. В своїй промові д-р Вахнянина зазначив між іншим, що стаючи як рівні з рівними до спільної праці з іншими славянськими лікарями, українські лікарі особливо цінять один із прийнятих пунктів загальної платформи Об'єднання славянських лікарів — необхідність боротьби за усунення всяких перешкод для вільного національно-культурного розвитку поодиноких славянських народів. Можливо, що незабаром українські лікарі придбаватимуть активної допомоги інших славянських лікарів у своїй боротьбі за вище медичне шкільництво на українських землях.

Науковим працям з'їзду присвячено три дні, в яких виступили низку рефератів на програмові теми з'їзду: 1) Рікоклером у слав. народів, 2) шкарлатина і 3) форми медично-саніт. організації в славянських країнах. З українських лікарів мав реферат проф. Б. Матюшенко про мед. саніт. справу на Радянській Україні. Ще реферати, як і дискусії з приводу них, виступили кожним учасником з його рідної мови; як показав досвід, всі себе на стільки розуміли при цьому, що не було потреби перекладів.

При закритті з'їзду, який виконав свої безпосередні завдання цілком успішно, представники окремих делегацій робили підсумки праці з'їзду та висловлювали певність, що він спричиниться до дальшого зближення між славянськими лікарями на полі їх наукової та культурно-суспільної праці. Від українців промовляв проф. Б. Матюшенко. Підчас з'їзду учасники його оглядали ряд саніт.-гігієнічних установ Варшави та брали участь в цій низці різних урочистих приймів.

Підчас з'їзду мав бути остаточно ухвалений також проект статуту Всеслав. Союзу Лікарів, який вже вироблено на нарадах у Празі в грудні 1926 р. Однак комітет, що складався з делегатів слав. держав, де вже засновані спеціальні об'єднання лікарів для Всеслав. Союзу Лікарів (Болгарія, Югославія, Польща, Чехословаччина), не встиг докладніше зупинитися над цією справою на одному лише короткому засіданні у Варшаві. Рішено тільки, що статут не є дефінітивним, що він вимагає змін і що ці зміни мають бути переведені (з окрема в той час, що торкаються принципу зобов'язання Центрального Комітету Союзу — державний чи національний принцип). Тимчасовим Центральним Комітетом в складі

вище означених делегатів до слідуємого з'їзду в 1928 році в Празі. Таким чином питання про остаточну участь українських лікарів в самому Всесл. Союзі Лікарів лишається ще одкритим, бо українські лікарі свою участь роблять залежною від признання національного принципу заступництва.

Вічевий рух.

Віче в Роздолі.

В неділю 29. ц. р. відбулося у нас в салі читальні „Просвіти“ віче в справі виборів до громадських рад. Не зважаючи на непогоду, на салі явилось велике число громадян, що вказує на зацікавлення громадськими виборами на місцях. Крім роздільських мішан прибули також селяни з доокочинських сіл: Скільська, Березин, Малехова, Крупська і Миколаєва. Слід підкреслити, що на віче, скликане повіт. управою партії УНДО, прибуло порівняно багато українців римо-католиків, які почуваються прихильниками нашої партії. Віче відкрив короткою промовою голова повіт. управи УНДО п. Микола Колодій. До президії вибрано п. Гурського Івана та Колодія Миколу. Пред. сідник уділив голосу делегатові Ц. К. Обедянина п. Дмитрові Ерстенюкові з Львова, який привітав присутніх в імені партії, вичерпуючо пояснив виборчу ординацію до громад. та представив сучасне положення українського народу під Польщею. Представник влади комісар Гут уважав доцільним робити через президію спростування деяких тверджень безсідника, однак ті спростування лишень компромітували п. Гута та владу, яку він собою репрезентував на вічу, бо референт опроркинув кожне „спростування“. В дискусії забирали голос п. Колодій, п. Харчишин і ін. Віче покінчилося відспіванням національного гімну, в часі якого п. Гут весь час сидів на крислі і піднявся остентативно з нього по його відспіванні. Якраво засвідчив тим, що він *homo rudis et incultus*. Учасник.

Віче в Магерові.

В Магерові, равського повіту, відбулося дня 29. травня 1927 р. велике віче, скликане Повітовим Народним Комітетом УНДО в Раві Руській. На віче прибули міщани з Магєрова та Передмістя Магєрського і селяни з Білої, Городжева й Бірок. Віче отворив голова Повітового Народного Комітету УНДО в Раві Руській п. Любомир Данилович промовою, в якій представив програму партії УНДО і різниці поміж його програмою і програмою інших партій асагалі, а спеціально партії „сіль-роба“. Потім присутні вибрали президію віча, до якої увійшли п. Павло Сліпець як представель, п. Гринь Леус і п. Василь Сліпець як заступники представель, п. Михайло Павлик як секретар. По виборі президії виступив п. Л. Данилович реферат про виборчу ординацію до громадських рад та про значіння громадських виборів для українського народу. По двох дальших рефератах на внесення п. Даниловича присутні одностайно ухвалили резолюції, ідентичні з тими, які прийняються на всіх наших зборах і вічах. В дискусії над рефератами забирали голос п. Михайло Павлик і п. Володимир Тимцив з Магєрова. Перший з них домагався порозуміння всіх наших партій у Львові, другий визнавав, щоб дісти на кандидатів до місцевого виборчого комітету присутні поставили на салі, після якого вибрано цей комітет. Віче закрив його представель п. Павло Сліпець промовою, в якій подякував присутнім за численну участь, після чого присутні відспівали національний гімн „Ще не вмерла України“.

Наради в Устриках Долішніх.

Дня 25. V. відбулася в салі Народного Дому довгоочікувана нарада для делегатів громад устрицького судового повіту в справі виборів до громадських рад. Наряду відкрав голова Повітового Народного Комітету д-р Ол. Пеленський, проводив о. В. Вербенець, парох в Берегах і Ол. Вербенець, студент прав. Реферат про виборчу ординацію і про сучасне положення українського народу виступив д-р Ол. Пеленський. По оживленій дискусії збори поручили весті зв'язані з виборами справи повітовому комітету, а правних порад має уділювати адв. д-р О. Пеленський.

Дня 2. V. відбулася довгоочікувана нарада для міста Устрик.

Віче в Сколі.

Дня 25-го травня ц. р. відбулося у великій міській салі під проводом о. Левицького, пароха зі Синеїдської Вигни, передвиборче віче в Сколі. Присутніх поверх 250 душ зі Скольного і з 34 сільських громад. Значна число жінок-се-

лянок. Реферувала член Центрального Комітету УНДО п. Остап Луцький. Віче пройшло серед великого зацікавлення присутніх. Ухвалено зєднанню залов вітати участь у виборах і утворити в кожній громаді виборчий комітет. Прогривний парадник В. Целевича про виборний закон розкрито вжити так, що його не стало для всіх. На чолі повітового виборчого комітету поставлено о. декана Мосору зі Скольного. — Присутній.

Анцип в Угнінці.

В дні 26. травня 1927 р. відбулася в містечку Угніні, повіту Рави Руської, довгоочікувана нарада в справі виборів до громадських рад для підпоручників сіл. На референта запрошено д-ра Любомира Даниловича з Рави Руської. Передискусуючи в подробицях виборчу акцію в кожній громаді зокрема і виборчий комітет під назвою: „Громадський Виборчий Комітет судового повіту Угніна“, в склад якого увійшли як голова інж. Целевич Корніло і 4-ох членів.

Дня 14. травня 1927 р. відбулася в Угніні довгоочікувана нарада для міста, на якій було присутніх понад 200 мішан м. Угніна. Реферат про виборчу ординацію виступив інж. Целевич. Опісля по довгій дискусії вибрано комітет для міста Угніна, зложений з 15 осіб; його головою вибрано інж. Льва Дорожинського, з містечковою інж. Целевича Корніла. В равському повіті почали від тижня жувати акцію „сіль-роба“. Около 200 примірків часопису „Воля Народу“ розсилають даром.

Місцевий комітет уладив канцелярію в м. Угніні з постійним дискурором.

Віче в Судовій Вишні.

В середу дня 25-го ц. р. відбулося у нас в салі Народного Дому віче в справі громадських виборів. Зацікавлення виборами показалося дуже велике, бо на салі явилися представники всіх громад судового округу та велике число мішан, так, що велика сала Народного Дому виступила по береги. Віче відкрив короткою промовою д-р Роман Гоцький. До президії вибрано о. Полянського Василя, Тиндику Івана та Стефаника Антопа, секретарів Хухру Антопа і Шота Івана. Делегат Обедянина п. Дмитро Ерстенюк виступив рефератом, в якому представив сучасне положення українського народу, вказав на значіння добуття влади в громадах українськими місцевими чинниками та повстав виборчу ординацію до громад. По рефераті забрав голос гром. Шот Гринь, який підкреслює демократичність куріальних виборчої ординації та запропонував проти протиконституційного, нерівного трактування горожан польським урядом, який в Познаньшій переваги вибори до громад на основі п'ятиприметникової ординації, а в Східній Галичині переводить ті вибори на основі перестарілої куріальної системи, бо вона дає можливість більшим надужити та шахрайств. Присутні одностайно прилучились до протесту. В дискусії забирали голос п. Козак д-р Гоцький і інші. Віче покінчилося вибором виборчого комітету для міста та повітового виборчого комітету, якого головою вибрано д-ра Гоцького Романа. — Учасник.

НОВИНКИ.

— **Пась Курбас у Львові.** Творець українського політичного театру і головний керманчик державного театру „Березиль“ у Харкові Лесь Курбас, вертаючись з короткого побуту за кордоном, в неділю на кілька годин зупинився буз у Львові. Відомо, що Лесь Курбас захопився одним з найбільших сучасних творців режисерів не лише на Рад. Україні, але і в усьому Рад. Союзі, отже в країні, де театральне мистецтво все стояло дуже високо. На одну висоту з Курбасом ставлять тільки московського режисера Мейерхольда. Використовуючи кількагодинний побут у Львові, в місті, де кілька літ був він студентом університету і де опісля анступав на сцені українського театру, оглянув містечко повоевний Львів. Дуже приємне вражіння на нього зробив міст української сили у Львові, не зважаючи на крайню неадаптирні умови. В турі товаришів і знайомих цікавився він життям-буттям Зах. України. Зі свого боку оповідав про культурне завоювання оповідав про культурне завоювання українського театру на Рад. Україні та висловив надію, що при сприятливих умовах „Березиль“ буде створити в другий рік завітати на Західну Україну очевидно, якщо польська влада не постане свого сакраментального неба.

— **Резізія в білоруській поліції.** По сольській наслідком помилки. По тамонах Парізієв подає з Мексикою, що тамонах поліція перевела резізію в білоруській поліції у місті Мексикою і арештувала 10 осіб. Однак їх небаром випустили на волю, причому поліція ствердила, що резізію заряджено наслідком помилки.

— **Світло закрите.** Мануального ч-тверга львівська поліція опечатала міську марксистського тижневика „Світло“ до Це — видно — було тільки вступом до дальшої поліцейської діяльності і арешту в суботу перевела поліція туди в редакцію міському локалі та — як подає польська преса — арештувала редактора цього тижневика і Івана Хабу і Василя Косицю та співробітників Огоновського і Сивока. Очевидно, закриття „Світла“ в арешті наступили під замітом „протидержавної агітації“. На вічі та „протидержавної агітації“.

Комарно. (Вибори приготували. — Концерт-сваго в честь Шевченка.) Перед-виборча акція захопила у великих розмі-рах і Комарнянщину. Побіч численних ві-с і зборів по селах Комарнянщини, про що була вже згадка в „Ділі“, скандало в са-мому місті Комарні вже діяв, а саме 7. V і 21. V. 1927 р. довірні збори між ін-шим Комарні, на яких вибрало п'яничий і ріс-ний виб. комітет для Комарні і обго-ворено тактику при майбутніх вибо-рах до гром. ради в Комарні. Заміне, що приготували українці (35 пр. насел.) до гром. виборів у Комарні дали точню а до виб. приготували у жидів (47 пр.), а до виб. у поляків (18 пр.). У всіх трьох вікні і у поляків (18 пр.). У всіх трьох групах віднаслідки на добре вибори горічки. Покинуто всі три групи самостійно приго-товлялися до виборів. — За ініціативою товариства „Прогрес“ в Комарні починало до філії „Сільський комітет усіх українських життів сільський комітет усіх українських установ у Комарні для ліквідації 64-х роковин смерті Г. Шевченка. Свато-ком-арнянський святий Г. Шевченка. Свато-ком-

арт відбувся дня 13. травня 1927 в салі Залатогого Тов-а в Комарні. Із запрошених на свято читальня, Соколія і Лутіа публіку наші відомості-гості читальня, "Прості" і "Соколія" у Комарні, Кішчу, Якимича, Комішак Корол, і Туа, Рема, громада сд. пошту не почувалися до об'єкту вислати своїх відомостей. Радика всіх учасників свято відсутність інтелекції: священник і учителя з околиці Комарні, як також відсутність старших і дідів Комарні за вишкою кількох. Прибула зате численно на свято місцева інтелекція і міщанська молодь. Чимало коштівало комітет плані й часу, щоб належимо приготувати свято-концерт, в програму якого входили 4 тити муж. і жіш. хор, зложеного переважно з міщанських дівчат та хлопців під управою учителя В. Саломонського, промова, 2 декламції і вистава в 2 діях п. а. "Тарас дитина", які на загальні випадки бездоганні. Одна точка, в саме собою на ниті уч. М. Лущкого, віддала, тому, що уч. Лущкий на концерт не приїхав, ані ніякого оповідання в тому напрямі не надіслав. Особливо захопили вихід своєю грою молодення, бо дівки 12-16-літні діти в піс. "Тарас-дитина", подивляти треба було їх сміливість і спокій рухів на сцені. Виповнення по берегах сд. Залатогого Тов-а минагороджувала їх гру, як і інші точки програми, слухно рішучими оплесками. З чистого доходу зі свято-концерту призначено м. ін. на фонд "Унітес" квоту 50 зол, решту (добріні квоти) на місцеві культурно-освітні цілі. Загальне у святі було ще одне: концерт по-чався з 1½-годинним опізнанням (як звичайно у нас!), але далі разом не з'їхши комітету, а з вини самої такої публіки, яка щойно за 1½ години після назначеного комітетом початку надткнула до салі. — *Гіста.*

3 музики.

Композиторський концерт проф. Вітольда Фрімана.

Ця 19. м. м. відбувся композиторський концерт професора львівської консерваторії Вітольда Фрімана. Львівну част програми становило 16 сольних пісень у виконанні співацької Софії Дрекслер-Паславської, решту: шість переважно дрібніших фортепіанних кушників, виконував сам автор. Тим самим концерт цей не мав мети охопити в основних цілях творчої праці композитора, як радше дати нам профіль певної її часті, а саме творення в мініатюрах. І тут замітити належить, що композитор залюбки плекає форму сольної пісні, що й випливає у так помітно переважаючій чисельності пісень. І не без рації. По кожній пісні можна ствердити, що композитор є знаменитим знавцем усіх тайн людського голосу, які теж уловив вже використати для мистецьких цілей. Аме композитор як північ доволі звучно й божато опрацював фортепіанний парт своїх пісень, а проте ніколи не дістає не коштом локального ефекту — оба ті чинники виходять у нього в ідеальну рівновагу. Ця позирно білаш технічна прикмета має одначе і спос глибоше внутрішнє значіння у творчій праці композитора. Є композитор, які в інструментальних формах почувують себе якнайкраще, а тільки зіткнувшись зі словом — почувуються вже звязані. До тих проф. Фріман не належить. Навпаки — як сказав би, що слово є саме так мисливом, який відразу інтенсивно композитор, поглиблюючи її внутрішню, а в назвках проявляється воно в інтенсивніший колоритний. І коли порівняємо силу виразу виконання на концерті пісень з фортепіанними творами, то з особливою поставою би пісні на першому місці.

З незначальною кількістю піснєвого домішу композитора вийшли в програму пісні до слів Тетяра і Мрія, Оні, Прошані; Золота рибка з Лермонтовим; Молитва до сд. Штафа; Очкування, Хвиля перша до сд. Фріманової, друга — Шляхетської; пісні білих народних жанрів: "Ліна" до сд. Радля і "Закохана пісня" (Ой моє, любі) й "Ліна" (в перекладі ховля через я) до сд. Шевченка. Крім цього 4 пісні на старофранцузькі тексти і дві індуїські до сд. Рабіндраната Тагوری (Tagore). Я вже лише згадав про основні валтори пісень проф. В. Фрімана. Тут належить іще додати, що згадані пісні належимо від свого жанру і стилю одержують і свою зверхню, питому фізіологію. Виявляється це як у піснях до шутливої поезії, так зокрема в піснях народного жанру (пісні до сд. Шевченка, особливо незначально ефектними дах голосу друга пісень "Ліна", викликала такий вплив, що виконавці додали ще третю, римож до сд. Шевченка "Закувала золушенка"). Чаром давно минулого найвищі були 4 пісні до старофранцузьких текстів — як у внутрішній виразі, так і в зверхній архітектурній фактурі з нарочитою пошуканою дещо Равелліської гармонією, зовсім відмінною, шквалє враження викликає на екзотичний тон настрій пісні до сд. Р. Тагوری: "Любовна пісня" і "Перемога".

Як соліст виконав композитор чотири мініатюри: "Прелюд", "Медитацію", "Менуєт" і "Мазурку". Крім того дещо довші твори "Білада" й екзотичний турецький марш "Янічари".

В цих творах як і загальною в піснях, сд. ствердять перевагу чинника ліричного. Характеристичною рисою музики проф. Фрімана є переважно погідний, оптимістичний настрій — майже "douce", очевидно,

в шкідливості того слова значині, а це справля, що музика мовя його, хоч іде не раз на зустріч нелюдним течіям, так скоро й безпосередньо ділає на ширший загаль, що впливає також в ентузіастичний прийняття цього вечора надмірно численно зібраною публікою, в якій пам'яті залишилися якнайкращі враження.

До успіху цього вечора причинилося в значній мірі і знамените виконання програми. Співацька п. Дрекслер-Паславська мала доволі вдале поле до пошусу. Хоч голосовий матеріал її не надто пелюний, то проте динамічна і виразова економія у способі співання — при ярожденій високій інтелекції і незвичайно миль барві самого голосу — стоїть на такому мистецькому ступні, що не лише ніяких побажань. Незвичайно дискретний і шляхотний у виразі супровід проф. Фрімана, який в ідеальний спосіб підкреслював як внутрішні валяри самих творів, так і голосові валяри співацькі, зложився рівнож на сильний успіх цього вечора.

В. Баранський.

Досягнення чи компромітація?

Справа пам'яткової таблиці в честь Куліша у Відні.

Просимо помістити в "Ділі" як спростування на допис "Досягнення, чи компромітація?", який був уміщений у "Ділі" з дня 79. травня п. р. ч. 118, отсе:

Українське Академічне Товариство "Січ" у Відні подає до відома всього громадянства, що напис на пам'ятній таблиці Пант. Куліша звучить:

*In diesem Hause
wohnte im Jahre 1870
der ukrainische Dichter
Panteleimon Kulisch
und der uhr. Gelehrte
Dr. Iwan Paluj.*

Поданий в дописові "Досягнення, чи компромітація?" напис є лише злобою якоїсь одиниці, що хотіла в такий поганій спосіб скомпромітувати українське академічне Товариство "Січ" перед громадянством.

Щодо позволення на виставлення таблиці на домі Скода 9., заявляємо, що для нас уповні вистарчала й вистарчає згода, зглядно позволення управителя того дому.

Вкінці заявляємо, що ані тов. Муринюк, ані тов. Вітошинський, ані ніхто з Січовичів поодинокі за таблицю не є відповідальні. Таблицю виставила "Січ" із жертв студентства, згубованого в "Січі" і "Січ" яко така за таблицю відповідала та уважала її своїм досягненням і гордістю, бо жадна віденська українська організація, крім "Жиночого Союзу", не жертвувала на її постарання ані сотика, хоч "Січ" зверталася кілька разів у ті справи як до Іва "Бесіда", так і до Т-ва "Родина".

За Українське Академічне Т-во "Січ" у Відні: *Петро Шляхетич*, голова. *Сергій Яблоновський*, секретар.

Від Ред.: До цього "спростування" яке в гострих словах звертається проти нашого дописувача, закінчуючи йому злобу й охоту скомпромітувати студентське Т-во "Січ" у Відні, заявляємо ось що: Не маємо найменшої причини не вірити нашому дописувачеві, якого знаємо особисто. Обставини, наведені в дописові "Діла" з дня 29. V. п. р., потверджені арештою ще докладніше в дописові "Нового Часу", де й подано образове найбільшу похибку в тексті таблиці, а саме слово "im Jahre", в такому виді: "im Jahre" (буква "h" закреслена каркуном). Інших похибок навіть нинішнє "спростування" не простує, як не простує також того, чому на таблиці вприто, що Куліш жив у тім домі в р. 1870, коли він жив у ньому в рр. 1870—71, а далі: яким чином попав на таблицю д-р Іван Пулюй, який у тім домі зовсім не мешкав. Іншими справами, зачепленими в спростуванні віденської "Січі", займатися не будемо, зазначимо тільки, що нашім інформаціям про уфундування таблиці не повідомлено зовсім власника дому (що спростування признає!), а на саме свято не запрошено нікого з офіційних кругів у Відні, ані не зроблено ніякої реклами у віденській пресі. А це треба було конче зробити, щоби це культурне досягнення української колонії у Відні стало відоме принаймні в німецько-астрійському світі. Що за всі ті похибки й недогідні відповіді комітет, який займався уфундуванням таблиці, нема ніякого сумніву.

Подяка.

Неумолима смерть забрала мені передчасно вірною дружиною ба. н. Марію, якої похорони відбулися на дні 31. травня 1927 у Львові. Не маючи спромоги особисто кождому зокрема зложити подяки, складаю її отсею дорогою, а передчасно: Всем Духовенству гр. кат. обр. о. кривошановиці Товаристві, о. Ладі і Семішанові з Львова, о. сов. Паулі з Бродів, о. Ільницькому і о. Феденевичі зі Самбора, римо-кат. обр. св. Цісовському, Президи і Дирекції Народної Торговлі, Товаришам і Товаришам хороні, Товариствам: Бесіда і Союз Українок в Самборі, делегаціям зі Самбора, Бродів, Перемишля і Мостиска, директорів Т-ва "Галиція" п.

Анкараутові, всім знакомим і прочим, які зволени взяти участь в похороні і всім тим, котрі в моїм горю прийшли мені з радою і помічю.

Петро Шунський
начальник складів
Народної Торговлі
в Самборі.

2317

ОПОВІСТКИ.

На курс шиття білий й артметичних робіт ведений СС. Василіянами у Львові (при вул. Длугоша ч. 17), а в комесіональній міністерством, нові написи переводяться через півні місяці червень походя в канцелярії Управи (в Інституті СС. Василіянок, вул. Длугоша 17). Ближній інформації дається устною й письмано. — Вистава робіт учениць курсу з рівночасною виставою робіт учениць гімназії СС. Василіянок устроюється в будинку гімназії (вул. Длугоша, ч. 17 а) і буде отворена в дні 10—15 червня включно в години ранішніх від 10—1, а в поноудневих від 4—7. 2296 3—3

З гімназії СС. Василіянок у Львові. Вступні іспити до клас II—VII. будуть переведені в дні 21—23. червня поподудні (початок о год. 4-й), а до клас I-й дні 28. червня о год. 10-й рано. При зголошенні до іспити, письмений чи устним, треба предложити метрику уродження, поспілку зацелення віспи й евентуально шкільні свідоцтва. Вписи до всіх клас переподатся зараз по аложенні іспити до дні 30. червня. Осінній реченець вступних іспитів і вписів оповістяться в другій половині серпня. — Висота іспитових такс, вписового і оплати за шкільну науку оповістяться в будинку гімназії. В справі прийняття учениць до гімназійного Інститута належить звертатися до Ігуменату монастиря СС. Василіянок у Львові ул. Зибилевича, ч. 30. — Гімназія (з повним правом прилюдності) приміщена у власнім будинку при ул. Длугоша ч. 17. — За Управу гімназії: *Д-р Василь Шурат*. 2285 2—3

Приватна українська гім. "Р. Ш." в Золочеві з правами державних шкіл вже і на 1928 р. збідовляе: Вступні іспити до I. кл. відбудуться дні 27. червня в понеділок о год. 9. перед полуднем. Зголошуватися треба до дні 26. червня в дирекції гім. Вступні іспити до II, III, IV, V, VI. і VII. кл. відбудуться дні 28. і 29. червня. Подання о припущення до іспити треба аносити перед тим. — *Свящ. Хмільовський*, управитель. 2303 2—3

Виділ Тов. "Медична Громада" у Львові визнає цю дорогою всіх товаришів, членів буншої "Медичної Громади" або кооператива "Медична Громада", щоби звертали книжки, витінені колісь в бібліотечі вище згаданих товариств до кінця червня 1927 на руки бібліотекаря Товариства кождої середі і суботи в години 18—20. Академічний Дім вул. Супінського ч. 21. — Виділ знаходиться в послідньому всіх довжних резерві і по уплаті речизна віддачі оголошить в записках тих товаришів, котрі не звернули книжок. — *Виділ*. 2308 2—3

На Рідну Школу зложили Вл. Григорій і Константина з Шанковських Дмитрів 3) зол. з нагоди свогою вінчання. Жертвувачам складає ширшу подяку Головна Управа. 2275

Вступні іспити до клас II—VIII у приватній українській гімназії з правом прилюдності в Рогатині відбудуться 20., 21. і 22. червня п. р. (до VIII. кл. тільки за дозволом Кураторії — прохання з поданням мотивів внести негайно на руки Управи гімназії). До I. класу відбудуться іспити 28. червня в 8. годині рано. — *Чайковський*. 2313 1-3

Дирекція прив. учит. семінара жіночого С. С. Василіянок в Яворові з правом прилюдності проголошує отсина, що вступні іспити на II, III. і IV. курс будуть відбудуватися на дні 28. і 29. червня, а на I. курс на дні від 1. до 5. липня лекційним системом. При зголошенні до іспити треба предложити: а) метрику хрещення, б) лікарське свідоцтво від повторного лікаря і в) послідні свідоцтва шкільні. 2312 1-2

Срібний ювілей абітурієнтів І. академічної гімназії у Львові з р. 1902. Дня 5. червня 1927 рішані зібрані на зідді Товаришів видати пам'ятковий літопис нашого ювілею: тому просимо і визнаємо всіх Вл. Товаришів, що до 15. липня 1927 прислали до рук тов. д-ра Василя Левинського, гімназійного професора а Бережанях: 1) короткий і повний опис свого життя а переживання, 2) світанку власну й родинну, 3) причини до жителює померших товаришів. Подавати матеріал такий, що мав би особову, психологічно-наукову, актуально-життєву і чергово-історичну стійність. — *Комітет*. 2318

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

8 ЗОЛ. коштує годинник анкер швейцарський у Мандах, вул. Коперника 14. 1778—?

В ОСІН, пансіонат п. Лукашевської поручає на весняний і літний сезони соняшні покої з перворядним удержанням. Зголошення слати Е. Лукашевська, Косів. 2257 3—4

НОВІ НОТИ на фортеп. В. Векро-вайншт 1-а Соната, 3-тя Соната. Душка O-moi. 2188 3—3

БЮРО ПРАВНОЇ ПОРАДИ в ніськійких і поборових справах, інформації, виконання подань, заступництво сторін. Львів, вул. Пекярська 47/І. 2121 12-24

ПРИНЦИПА: На добрий харч і мешкання приймає одинокий український дід в Крипні від 1. червня. Ціни дешен. Зголошуватися на адресу: Гарасівка (Harsivka) дід Громосика, Крипня. 2271 3-3

12 ПАК (СКРИНЬ). дуже сильних, залізом кутих, довжина 1'30 м., ширина 1'20 м., висота 0'70 м., оказійно до пабуть разом або поодинокі. Зголошення: Адміністрації "Діла", Львів Ринок 10. 3—3

ПОМЕШКАННЯ для 2—3 учителюк, що пригтовляються до іспитів на час ферій під догідними умовами. Інформації в адміністрації "Діла". 2304 2-2

ПОТРІБНО для луцької української гімназії вчителів 1) природознавства та географії, 2) української і 3) німецької мови. Необхідно кандидатів мати: 1) го-рожанство, 2) кваліфікацію та 3) дозвіл міністерства на право навчання. Плата по умові. Адреса: Луцьк на Волині, вул. Писудського 15. 2306 3-3

В ТУХОЛЬЦІ від Сколе почта ісо знайдуть літнікі поміщення і харч по приступних цінах. Прегарна гірська околиця, недалеко мінеральне жерело. Інформації: Софія Турчанович. 2299 2-2

СВЯЩЕНИК самітний на невеликій парохії під Львовом приймає молодого священика безжениго до помічі на устлях добрих. Зголошення приймає і скаже Микола Творидло Львів, вул. Зіморівна 21. 2293 2—3

УКРАЇНЦЕВИ відступлю силе з мішаними товарами в рухливій місці (при роздорозі), на догідних умовах. Г. Поймак Косів, к. Коломні. 2311

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ТРУСКАВЕЦЬ-Здрій

Д-р Ростислав Білас

ордиує як зачально в віалі РУСАЛКА. 2231 5-5

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецьке 46. 2107 Пересвітлення Рентгеном. 24—25

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/І.

Пльомбування й винищення зубів без болю. Штучні зуби а кавучку і золоті й американську систему. Пациєнти з промішці полагоджються в майкорошному часі. П. Т. урядовцям і студентам значна злижка. 2276 Подекші в солатах. 4—5

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ:

"БАТУРИН" Богдана Лепкого

Ціна брош. зол. 9-90, опр. в полотно зол. 13-50. На порто долучити 70 сот. — Після платони 30 сот. дороше.

Книгарня Наук. Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА

2228 Львів, Ринок 10. 3-9

ВРИЯНТИ, ЗОЛОТО купую і плачу найвищі ціни Домбровські-Розважескі Академічна (Готель Жоржа) 2. 2198 7-1

АПЕТИ ЦЕРАТИ і простирала

гунові з метра і віднасовані найдешевше у 2291 3-2

Й. ГОЛЬДБЕРГ і СІН

Львів, вул. Слонечна 3.

Подяка.

Невмолима смерть забрала нам батька о. Татоміра Михайла, пароха села Кавська і містодекана медичного деканату. Серед хворости не лишила його прохання, як рівнож сусідя священика, що спішили і помічю і породою. Щира дяка о. сов. Пальківському ід. парохом Вільма, за слова потих і розради в останніх хвилях життя найдорожчого нам батька, подяка для шлого збору священикого де панату на чолі з деканом о. Стецевея Львом за віддання останньої прислуги своєму співзасаджені а нам найдорожшому. Щира вдячність для громади села Кавська за їхню любов і пошуху для свого пароха, з котрою зійшов в домовину і котра, хай по віки вігас там, де зложив свої сили в праці наш найдорожший батько. — ДІТИ. 2320